

betalt Svar, men paa de tre Sider, omgiben af en Rand. Denne river Modtageren af, idet han aabner det lukkede Brevkort.

VII. **Pengebrevportoen** (L. 1871 § 12 b Endringsforslag Nr. 9). Udvalget har ment, at Tiden endnu ikke er kommen til fuldstændig at mødekomme et af Manufakturhandlerforeningen tilsendt Andragende (Bilag 1 til denne Betænkning) om „Frankotvang for Pengeforsendelser, hvad enten disse ske pr. Brev eller pr. Postanvisning“. Det vilde sikkert vække Misnoie hos altfor Mange, om det aldeles blev forbudt allerede nu at affende ufrigjorte Pengebreve. Men paa den anden Side maa det indrømmes, at det i flere Henseender vilde være ønskeligt, om det blev almindeligere at frigjøre Pengebreve. I den Retning kan der virkes, naar der lige som sættes en lille Præmie for at frigjøre eller lille Bøde for ikke at frigjøre et Pengebrev inden Affendelsen. Dette kan ske meget simpelt: ved at gjøre den almindelige Brevporto til Grundtagt. Dertil sigter Endringsforslaget. Ifølge det kommer et frigjort Pengebrev med indtil 200 Kr. nemlig til — aldeles ligesom nu — at koste 24 Ore, men et ikke i Forveien frigjort 32 Ore, medens det sidste, som dog forarsager Postvæsenet større Uleilighed, for Tiden ikke koster mere end det første. Om „Postanvisninger“ se senere under IX.

VIII. **Pakkeportoen**. (L. 1871 § 12 c. Endringsforslag Nr. 10). Udvalget billiger, at Lovforslaget har forladt den nu gjældende, noget indviklede Beregning af Pakkeportoen, i Følge hvilken en Pakke paa

1	Pund	koster	16	Ore
2	—	—	20	—
3	—	—	24	—
4	—	—	28	—
5	—	—	32	—
6	—	—	36	—
7	—	—	40	—
8	—	—	44	—
9	—	—	48	—
10	—	—	52	— o. f. v.,

hvad enten Pakkerne ere forud frigjorte eller ikke, og uden Hensyn til om de ere af stort Rumfang i Forhold til Vægten (voluminøse) eller ikke. For saa vidt tiltrædes Lovforslaget. Derimod finder man Delingen af Pakkerne under 10 Pbd. mindre heldig og Sætterne tilbels for høie. Efter Lovforslaget vilde nemlig en Pakke paa 1 Pbd., som nu koster ikkun 16 Ore, komme til at koste 20 Ore; og denne Fordyrelse vilde ramme omtrent en Trediedel af alle Pakkeforsendelser. Over Halvdelen af Pakker er paa 2 Pbd. og derunder. Ved at lade disse udgjøre en Klasse for sig med en Porto af 16 Ore haaber man tilbels at mødekomme et i Boghandlerforeningens Andragende (Bilag 2, Punkt 1) udtalt Ønske. Man har nemlig ikke turdet tilraade at udvide Vægtgrændsen for Korsbaandsforsendelser udover de fastsatte 50 Kvint, inden Postbudenes Antal baade i Byerne og paa Landet er forøget meget bethdelig. Men i den Henseende kan dette Udvalg intet gjøre. Derimod kan man for endel mødekomme det omtalte Ønske ved at begunstige Smaapakkerne yderligere end Lovforslaget. Den næste Klasse Pakker (b i Endringsforslaget) udgjør mindst en Fjerdedel af alle Pakkeforsendelser, og foreflaas til en Porto af 24 Ore. Pakkerne imellem 5 og 10 Pbd. (Klassen c i Endringsforslaget) udgjør derimod kun 11—12 pCt. og Pakkerne over 10 Pbd. kun 6—7 pCt. af alle Pakkeforsendelser, hvorfor en lille Medsættelse for nogle af disse faatallige Pakker ingen videre finansiel Rolle spiller. Den finantfielle Forstjæl imellem Lovforslaget og Endringsforslaget Nr. 10 ses af følgende Sandsynlighedsberegning over Indtægten, idet Pakkeantallet afrundes til 1½ Million i et Aar.

Lovforslaget:

82,1 pCt. 5 Pbd. à 20 Ore..... 246,300 Kr.
11,7 pCt. 5—10 Pbd. à 30 Ore.. 52,650 —

Σ Alt .. 298,950 Kr.